

РЕШЕНИЕ

№ 1132

гр. Пловдив, 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и втора година в
следния състав:

Председател: Христо Г. Иванов

при участието на секретаря Елица Ч. Колибаровска
като разгледа докладваното от Христо Г. Иванов Гражданско дело №
20215330100775 по описа за 2021 година

Ищецът „Евро Инс“ АД – гр. София, твърди, че на ***** в гр. ***** М.М.- водач на лек автомобил марка „Дачия“, модел „****“, с рег. № ***** паркирала посоченото МПС и го напуснала. След това, върху автомобила паднал клон от разположено в близост дърво. Малко по-късно, след като установила произшествието, М. подала сигнал. На място пристигнал екип на РС „ПБЗН“- П., който отстранил падналият клон върху автомобила. Вследствие на удара, по горепосоченото МПС настъпили множество увреди. Към датата на настъпване на вредоносното събитие лекият автомобил бил застрахован при ищцовото дружество по застраховка „Каско“, обективирана в полица № ***** със срок на покритие от 19.04.2020 г. до 18.04.2021 г. Във връзка с настъпилата увреда, при ищцовото дружество била заведена щета № ***** от *****г. Бил осъществен оглед и опис на вредите по лекия автомобил. Доколкото настъпилото застрахователно събитие било включено в покрития риск по застрахователния договор, то ищецът изплатил на *****г. определеното застрахователно обезщетение в размер от 5516, 45 лв. на сервиза, осъществил ремонта на увреденото МПС. Сочи се, че вредоносното събитие е настъпило на

територията на Община Пловдив, като дървото, чийто клон е паднал върху автомобила, е следвало да бъде обезопасено именно от ответника. Изтъква се, че с факта на плащане на застрахователното обезщетение, ищецът встъпва в правата на увреденото лице и се поражда право да претендира заплатеното от причинителя на вредата- в случая Община Пловдив.

Предвид изложеното, претендира се ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сума в размер от 5516, 45 лв., представляваща регресно вземане на застрахователното дружество срещу ответника, за изплатено застрахователно обезщетение по Застрахователен договор № ***** с период на покритие от 19.04.2020г. до 18.04.2021г., вследствие на ПТП, настъпило на *****г., при което бил увреден лек автомобил „Дачия ****“, рег. № *****, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на входиране на исковата молба в съда / *****г./ до окончателното ѝ изплащане. Претендират се и сторените разноски.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника Община Пловдив, със становище за неоснователност на предявения иск. Оспорва се наличието на валидно възникнало застрахователно правоотношение. Сочи се, че дори и да е налице такова, то процесното събитие не влиза в покритите рискове по застрахователната полица. Счита, че не е налице причинна връзка между настъпилите вреди по автомобила и ПТП-то. Твърди, че е налице виновно поведение от страна на водача на процесното МПС. В тази връзка се релевира възражение за съпричиняване на вредоносния резултат. Сочи се, че е възможно събитието да е настъпило вследствие на непреодолима сила. Изтъква се, че Община Пловдив е осъществила всички свои задължения по поддържане на дървесната растителност на територията на общината. Моли за отхвърляне на предявения иск и за присъждане на сторените разноски.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, счита за установено от фактическа и правна страна следното:

За да бъде уважен искът с правно основание чл. 410, ал. 1 КЗ, в тежест на ищеца е да установи при условията на кумулативност, проявлението на следните материалноправни предпоставки: сключен договор за имуществено застраховане; в срока на застрахователното покритие по договора и

вследствие на виновно и противоправно поведение на лице, за което отговаря ответникът, да е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска; в изпълнение на договорното задължение, застрахователят да е изплатил на застрахованото лице застрахователно обезщетение. В тежест на ищеца е да установи и конкретния механизъм на настъпване на ПТП, вследствие на което са нанесени увреди по застрахованото имущество, както и размерът на дължимото обезщетение.

По делото е безспорно, а и от приетите писмени доказателства се изяснява, че мястото на настъпване на процесното застрахователно събитие е гр. *****. Посоченият административен адрес се намира на територията на Община Пловдив. Не се оспорва и обстоятелството, че ищецът е заплатил за осъществените по автомобила ремонтни дейности сума в размер от 5 516, 45 лв. (с платежно нареждане от *****Г.)

От приетите по делото доказателства се установява наличието на застрахователно правоотношение с предмет лек автомобил марка „Дачия“, модел „*****“, с рег. № ***** за застраховка „Каско ”, обективирана в полица ***** със срок на покритие от 19.04.2020 г. до 18.04.2021 г. Същата е била валидна към момента на настъпване на твърдяното застрахователно събитие- *****Г.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че на *****Г. в гр. ***** М.М.- водач на лек автомобил марка „Дачия“, модел „*****“, с рег. № *****, паркирала посоченото МПС и го напуснала. След това, върху автомобила паднал клон от разположено в близост дърво. Малко по- късно, след като установила произшествието, М. подала сигнал. На място пристигнал екип на РС „ПБЗН“- П., който отстранил падналият клон върху автомобила, вследствие на което са настъпили увреди по лекия автомобил.

От заключението по изготвената СТЕ , което съдът кредитира изцяло като обективно изготвено, почиващо на знанията и опита на експерта и неоспорено от страните, се установява по несъмнен начин, че уврежданията по автомобила са вследствие от падналото дърво, като същото е в състояние да причини описаните в исковата молба щети. Механизмът на настъпилото ПТП се установява и от показанията на свидетеля М., които се потвърждават напълно от изводите на вещото лице.

По делото, в качеството на свидетел е разпитан М.М.. Свидетелят е

категоричен, че на процесната дата се паркирала посоченото МПС и го напуснала. След това, върху автомобила паднал клон от разположено в близост дърво. Малко по-късно, след като установила произшествието, М. подала сигнал. На място пристигнал екип на РС „ПБЗН“- ***, който отстранил падналият клон върху автомобила. Свидетелят изтъква, че когато отишла да види колата, цялото МПС било в клони и съчки, а наоколо било пълно със служители на общината, чиято дейност била свързана с рязане клоните от дърветата наоколо. Свидетелят забелязала и камион, пълен с вече отрязани клони и дървесина.

Изложеното от св.М., се потвърждава изцяло и от телефонограмата, представена от РС „ПБЗН“- П. След като щетите по колата са установени е предявена имуществена претенция към застрахователя „Евро Инс“ АД и е било изплатено застрахователно обезщетение.

Съдът кредитира в цялост изложеното от свидетеля, като счита поднесената информация за обективна и логически последователна. Допълнително, същите са, както преки, така и първични информационни източници досежно събитията от процесната дата, които са съответни и се допълват от останалите доказателства по делото. Предвид изложеното, възраженията на ответника за липса на пряка причинно- следствена връзка между падналият клон и настъпилите увреди по процесното МПС са неоснователни.

Водачът на автомобила в изпълнение на задълженията си по КЗ, е съобщил на ищцовото дружество за настъпилото застрахователно събитие, като е представил автомобила за оглед. В изпълнение на задълженията си по сключения договор за имуществено застраховане, ищецът е обезщетил нанесените вреди върху застрахования автомобил, като заплатил по сметка на увреденото лице сумата от 5516, 45 лв. От представените по делото общи условия е видно и че настъпилото събитие представлява покрит риск съгласно застрахователния договор.

След извършването на плащането, на основание чл. 410, ал. 1 КЗ, ищецът е встъпил в правата на застрахования срещу причинителя на вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски за неговото определяне.

Обемът на суброгационното право включва, както правата срещу

физическото лице– пряк причинител по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, така и правата на увредения по чл. 47 – 49 ЗЗД срещу лицата, които носят отговорност за чужди виновни действия – в този смисъл р. V от ППВС № 7/4.10.1978г. Отговорността е по чл. 49 ЗЗД, а не по чл. 50 ЗЗД, доколкото се твърди нарушение на предписано правило и вредата не следва от обективното качество на вещта.

Отвъд всякакво съмнение се изясни, че мястото на настъпване на процесното застрахователно събитие е гр. *****, както и че посоченият административен адрес се намира на територията на Община Пловдив,

Държавните органи, в т.ч. общините са длъжни да изпълняват правомощията си, защото така те постигат целта на закона - добро управление на съответните обществени процеси. Когато общината не предприеме предписано от закона действие или го предприеме, без да положи дължимата грижа и от това настъпят вреди, тя дължи обезщетение.

На общината, чрез нейните органи и общински предприятия са възложени дейностите във връзка с изграждане и опазване на зелената система на територията й. ***** на общината организира съставянето и актуализирането на публичен регистър на озеленените площи, на дълготрайните декоративни дървета и на дървета с историческо значение в общината –чл.63 ал.1 от ЗУТ, а задължение на общинския съвет е да приеме наредба за изграждане и опазване на зелената система на територията на общината. Също така,***** следва да определи интензитета на поддържане на зелените площи въз основа на технологични нормативи. Самото поддържане се осъществява от специализирано общинско предприятие, концесионер, изпълнител по договор за обществена поръчка, то е непрекъснат процес с агробиологичен строително-ремонтен характер,осигуряващ необходимите условия за комплексно функциониране на елементите на зелената система. Съгласно нормативанта уредба дълготрайните дървета и храсти, които имат изявени декоративни качества, се премахват в случай, когато са болни или изсъхнали,когато застрашават сигурността на гражданите, безопасността на движението, сградите и др., за чието премахване дава писмено разрешение ***** на общината. На предприятията по озеленяване е възложено и периодичното поддържане на всички структурни елементи на озеленените площи и насажденията,вкл. и резитба и

оформяне на короните на растенията. Изсъхнали дървета и храсти, както и за тези, чието състояние застрашава безопасността на движението или сигурността на гражданите, сградите и благоустройствените фондове се премахват за опазване на озеленените площи и декоративната растителност.

Дължимото поведение на ответника е нормативно установено в ЗУТ и приетата от Общински съвет гр.П. Наредба за изграждане и опазване на зелената система на територията на общината, което означава, че служители на общината на процесната дата са извършвали дейност с предмет опазване на озеленените площи и декоративната растителност. В случая, именно небрежното извършване на тези действия са довели и до неизпълнение на задължението, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените вреди на автомобила.

Налице е основание за суброгация срещу ответника. Обемът на регресното вземане се определя от размера на действителните вреди, но не повече от извършеното застрахователно плащане. Съгласно приетата по делото САТЕ, вследствие на настъпилото ПТП, по автомобила са причинени увреди, чиято възстановителна стойност възлиза на 5527. 10 лв. Съдът счита за нужно да посочи, че доколкото се касае до частична увреда на процесното МПС, а не до пълна такава (тотална щета- чл. 390 КЗ), то меродавна за определяне размера на застрахователното обезщетение е именно възстановителната стойност.

Горепосочената възстановителна стойност съответства на изплатеното застрахователно обезщетение от ищеца, което възлиза на сума в размер от 5516, 45 лв. Ищецът претендира именно сумата в размер от 5516, 45 лева предвид което и с оглед диспозитивното начало в гражданския процес, така предявеният иск следва да се уважи изцяло до претендирания размер.

Ответникът се стремял в производството да обоснове, че всъщност вредоносният резултат е от случайно събитие –силен вятър. Случайното събитие е такова събитие, което не е могло да се предвиди или е осъществено в резултат на непреодолима сила. Твърдението на ответника би било правилно в случай, че установи, че е спазил всички изисквания на закона относно изпълнението на задълженията си по поддържане на озеленените площи и декоративната растителност, но само и единствено поради въздействието на непреодолима сила, нещастното събитие е осъществено.

Вредоносният резултат при непозволено увреждане обаче не може да бъде следствие от случайно събитие, когато той се предхожда от виновно поведение-така решение № 204/10.03.2010 год. по гр.д.№ 4284/2008 год. на ВКС,IV г.о. Освен това по делото са приети писмени доказателства/ справка от НАЦИОНАЛНИЯ ИНСТИТУТ ПО МЕТЕРОЛОГИЯ И ХИДРОЛОГИЯ/, които установяват, че на процесната дата времето е било спокойно и е невъзможно природно явление да причини процесните вреди.

Неоснователно е и възражението на ответника за съпричиняване. Приложението на правилото на чл. 51 ал. 2 от 3ЗД е обусловено от наличието на причинна връзка между вредоносния резултат и поведението на пострадалия, с което той обективно е създал предпоставки и/или възможност за настъпване на увреждането. Застъпеното становище в трайната практика на ВКС /решение № 45/ 15.04.2009 год. по т.д. № 525/ 2008 год. на II т.о.; решение № 206/ 12.03.2010 год. по т.д. № 35/ 2009 год., II т.о; решение № 58 / 29.04.2011 год. по т.д. № 623/ 2010 г. на II т.о. и други/, че приносът трябва да е конкретен - да се изразява в извършването на определени действия или въздържане от такива от страна на пострадалото лице, както и да е доказан, а не хипотетичен и предполагаем, сочи, че обстоятелствата, които навежда страната и на които основава възражението си по чл. 51 ал. 2 3ЗД, също трябва да са конкретни.Такива конкретни факти в отговора на исковата молба и първото съдебно заседание,ответникът не е навел.Възражение за съпричиняване,което не е основано на въведени конкретни факти в преклузивните за това срокове ,а се изчерпва с общото позоваване единствено на нормативни актове,не подлежи на разглеждане.

По тия съображения,съдът

Предвид гореизложеното, предявената претенция с правно основание чл. 410, ал. 1 КЗ се явява основателна и следва да бъде уважена изцяло за претенцираната сума от 5516, 45 лв. Върху посочената сума се дължи и законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда /*****г./ до окончателното ѝ погашение.

По разноските:

С оглед изхода от делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати сторените от ищцовото дружество разноси в настоящото производство в размер на 420,65 лева за държавна такса, юрисконсултско възнаграждение и САТЕ.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Община Пловдив да заплати на „Евро Инс“ АД, ЕИК *****, сумата от 5516, 45 лева - главница представляваща регресно вземане на застрахователното дружество срещу ответника, за изплатено застрахователно обезщетение по Застрахователен договор № *****с период на покритие от 19.04.2020г. до 18.04.2021г., вследствие на ПТП, настъпило на *****г., при което бил увреден лек автомобил „Дачия *****“, рег. № *****, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на входиране на исковата молба в съда / *****г./ до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Община Пловдив да заплати на „Евро Инс“ АД, ЕИК *****, сумата от 420,65 лева , представляваща сторени разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд- гр. Пловдив в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: /П/ _____